

oftest i andres Lommer. Det, de europæiske Kornlande forlangte, kunde opnaas ved Kredit, Redskaber og Maskiner, og ved Organisation. Det, der skulde gøres, var Finansiering af Høstlagrene, Lettelser til Køb af Materiel og Organisation af Vareudvekslingen. De Mængder Korn, som paa denne Maade kunde optages, var ikke store i Forhold til den samlede europæiske Produktion, men betød dog en Stabilisering, som havde Interesse for alt Landbrug Verden over. De østeuropæiske Lande maatte ikke anse det øvrige Europa for alene industrielt; de andre Lande havde hver sit Landbrug, som ikke maatte konkurreres ud ved Import fra Østeuropa. For en samlet Plan for europæisk Organisation havde Løsningen af det østeuropæiske Spørgsmaal imidlertid en saa stor Betydning, at det ikke blot burde tages op af Forbundet, men Flandin lod endogsaa ane, at der fra fransk Side vilde fremkomme et positivt Forslag, eventuelt under de fremtidige økonomiske Forhandlinger, men sandsynligvis ikke paa Grundlag af Præferencetoldsatser.

Spørgsmaalet blev henvist til Behandling paa Konferencen om de fremtidige økonomiske Fællesforanstaltninger.

Ordlyden af Forsamlingens Beslutning om dette Punkt indgaar som Led i den samlede Beslutning, se nedenfor Bilag 6, Sp. 6167—74.

c. Undersøgelse af den almindelige Erhvervskrise.

Paa Forslag fra indisk Side blev det besluttet, at den økonomiske og finansielle Organisation skulde undersøge den nuværende Erhvervskrise, dens Forløb og Faser. Med dette Formaal for Øje skulde den samle det Stof sammen, som nationale Institutioner har tilvejebragt, sætte sig i Forbindelse med de nationale Organisationer, Raad, Studieudvalg og Forskningsinstitutter og sammen med dem overveje, hvorledes Undersøgelserne over de periodisk forekommende økonomiske Kriser kan

samarbejdes. Særlig skal der tages Hensyn til Landbrugsspørgsmaal ligesom til de Resultater, det internationale Arbejdsbureau maatte naa til under Studiet af Arbejdsløshedsspørgsmaalet.

d. Andre af den økonomiske Organisation behandlede Spørgsmaal.

Handelspolitik.

Kun Norge havde inden Forsamlingens Sammentræden deponeret sit Ratifikationsinstrument til den internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol af 24. Marts d. A. i Folkeforbundssekretariatet. Storbritanniens Handelsminister meddelte, som ovenfor nævnt, at den engelske Regering vilde ratificere, og den finske Udenrigsminister, at hans Regering i Oktober vilde forelægge Forslag om Ratifikation for Parlamentet. Den franske Handelsminister stillede sig paa Grund af de tekniske Parlamentsvanskeligheder tvivlende over for Spørgsmaalet, om ret mange Lande kunde naa at ratificere, inden Fristen udløb den 1. November. Konferencen, der var forudsat afholdt i November, er sammenkaldt til 17. s. M. og har faaet til Opgave foruden at fastsætte Tidspunktet for Konventionens Ikrafttræden og hvilke Landes Tiltræden, denne eventuelt skulde gøres afhængig af, ogsaa at behandle Spørgsmaalet om den fremtidige, fælles økonomiske Aktion, hvorom Forhandlinger oprindelig først var tænkt optaget i Begyndelsen af det kommende Aar. Alle Signatarmagterne og de i Konferencen i Februar—Marts d. A. deltagende Stater er indbudt. Forsamlingen udtalte Ønsket om, at flest mulig Stater ratificerede eller tiltraadte Konventionen, men flere af de engelske Dominions Delegerede erklærede ikke at kunne anbefale dette, enten fordi de manglede deres Regerings Instruktioner, eller fordi deres Lande ikke havde været delagtige i Konventionens Tilblivelse.

Hvad angaar den internationale Konvention af 8. November 1927 om *Ophæ-*